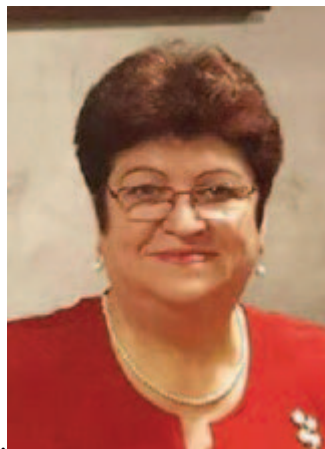

Un volum de versuri inteligent aranjat nu neapărat pe teme, ci pe simțiri, mă fac să-l consider pe autor, complex în scriere... Un poet pe care chemarea pietrelor (metaforic) îl atrage într-un dans venețian, renăscând în răsărituri la margine de vis.

Cele trei capitole, Exodul, Cuvinte coapte, Noul pământ cuprind poezii în versuri albe, bine conturate ca exprimare, valoroase, semănând speranță, noi oamenii fiind rostul întâmplărilor și

visărilor din ele, motivația elogiului fiind însăși existența.

INDEPENDENȚA
ROMÂNIA
*Independența
prin Cultură*

Călător prin timp, caută iubirea, personificată în eleganța simplă a femeii cu busuioc prins în păr-fiori de busuioc simbolistic reprezentând iubirea statornică, având puteri magice și în ritualurile creștine. Muzeul cuvintelor nu întotdeauna păstrează scrisorile cu simțiri și fioruri, iubirea ascunzându-se uneori în frunzele toamnei și în palmele iubitei. Puterea de exprimare este la apogeu... speranța și mângâierea renasc pe drumul drept spre rugăciuni.

Definiția iubirii poetul o reduce la versurile - e cerul/ care cade/ noapte de noapte/ sa ne învelească/ gândurile/ e mâna/ care te ridică/ deasupra norilor. Dorințele sunt trepte străbătute în timp pentru a fi îndeplinite...

Profundimea mesajului este dată de simplitatea, esența și eleganța cuvintelor din versuri. Maestru de ceremonii, autorul caută umbra în lumină, cuvintele îmbrăcându-le în valuri înflorite, scaldate în dorințe lumesti. Totul este meritoriu, cu imagini de poveste uneori, îndemnând la meditație... Poetului felicitări și succes la noi orchestrări în spectacolul poeziei!

Doina Bârcă